

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ
Ρόδος 1/1/2021
Ο Δικαστικός Επιμελητής
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΣΤ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ
20, Δωδεκανησίων 29 Ρόδος 85101
Τηλ. 22410 75714 - FAX: 24453

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

40 /2021

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

(Αρ. έκθ. κατάθεσης αγωγής 254/2019,

Αρ. έκθ. κατάθεσης ανταγωγής 300/2019)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Μαρία Κορυφίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αναστασία Παντζελιουδάκη, Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια και Βάιο Τσιανάβα, Πρωτοδίκη και από τη Γραμματέα, Αγγελική Κατσαντώνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Σεπτεμβρίου 2020, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των:

Ι.ΑΓΩΓΗ:

ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά, κατοίκου Ρόδου, οδός Κέννεντυ αρ.36, με ΑΦΜ 058947612 και 2) Ανδρέα Μαντζόν του Φραγκίσκου, κατοίκου Ρόδου, οδός Υψηλάντου αρ.11, με ΑΦΜ 020923817, που δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο, αλλά προκατέθεσαν νόμιμα και εμπρόθεσμα προτάσεις και σχετικά έγγραφα διά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Ηλία Αρβανιτόπουλου (ΑΜ ΔΣΑ 24446), δυνάμει των από 3-12-2019 και από 4-12-2019 εξουσιοδοτήσεων αντίστοιχα.

ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Θωμά – Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, 5^ο χλμ Λεωφόρου Ρόδου – Λίνδου, με Α.Φ.Μ. 027637336 – Δ.Ο.Υ. Ρόδου, που παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου Δικηγόρου του, Αναστασίου Μπακαλούμα (Α.Μ.Δ.Σ.Ρ. 513), που διορίστηκε με την υπ' αριθ. 414/2019 πράξη περί παροχής νομικής βοήθειας του Προέδρου Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου Ρόδου και ο οποίος νόμιμα και εμπρόθεσμα κατέθεσε προτάσεις

και 2) Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου, κατοίκου Κρεμαστής Ρόδου, η οποία δεν παραστάθηκε και δεν προκάτεθεσε προτάσεις.

II. ΑΝΤΑΓΩΓΗ:

ΑΝΤΕΝΑΓΟΝΤΟΣ : Θωμά – Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, 5^ο χλμ Λεωφόρου Ρόδου – Λινδού, με Α.Φ.Μ. 027637336 – Δ.Ο.Υ. Ρόδου, που παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου Δικηγόρου του, Αναστασίου Μπακαλούρα (Α.Μ.Δ.Σ.Ρ. 513) που διορίστηκε με την υπ' αριθ. 414/2019 πράξη περί παροχής νομικής βοήθειας του Προέδρου Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου Ρόδου και ο οποίος νόμιμα και εμπρόθεσμα κατέθεσε προτάσεις.

ΑΝΤΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά, κατοίκου Ρόδου, οδός Κέννεντυ αρ.36, με ΑΦΜ 058947612 και 2) Ανδρέα Μαντζόν του Φραγκίσκου, κατοίκου Ρόδου, οδός Υψηλάντου αρ.11, με ΑΦΜ 020923817, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο, αλλά προκάτεθσαν νόμιμα και εμπρόθεσμα προτάσεις και σχετικά έγγραφα διά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Ηλία Αρβανιτόπουλου (ΑΜ ΔΣΑ 24446) δυνάμει των από 3-12-2019 και από 4-12-2019 εξουσιοδοτήσεων αντίστοιχα.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 30-10-2019 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 254/4-11-2019 και προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο, που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, με την από 23-7-2020 Πράξη του Προέδρου Πρωτοδικών Ρόδου, οπότε και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Ο αντενάγων ζητά να γίνει δεκτή η από 30-10-2019 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 300/30-12-2019 ανταγωγή του κατά των εναγόντων – αντεναγομένων, η οποία προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο, που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, με την από 23-7-2020 Πράξη του Προέδρου Πρωτοδικών Ρόδου, οπότε και εγγράφηκε στο πινάκιο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου εκκρεμούν η με αριθ. έκθ. κατ. 254/2019 αγωγή των εναγόντων κατά των εναγομένων και η υπ' αριθ. έκθ. κατ.

300/2019 ανταγωγή του πρώτου εναγόμενου – αντενάγοντος κατά των εναγόντων - αντεναγομένων, οι οποίες πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικαστούν λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας, αλλά και διότι υπάγονται στην ίδια διαδικασία και κατά την κρίση του δικαστηρίου διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και συγχρόνως επέρχεται μείωση των εξόδων αυτής (άρθρα 31 και 246 ΚΠολΔ).

Από την υπ' αριθμ. 1118 ΣΤ/20-11-2019 έκθεση επίδοσης του Χρυσοστόμου Στ Κόκκαλη, Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Δωδεκανήσου, με έδρα το Πρωτοδικείο Ρόδου, που προσκομίζουν και επικαλούνται οι ενάγοντες, αποδεικνύεται ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής με τη σχετική επ' αυτής πράξη κατάθεσης της Γραμματέως αυτού του Δικαστηρίου και με την κλήση προς τους εναγόμενους όπως καταθέσουν στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου έγγραφες προτάσεις και όπως προσκομίσουν όλα τα διαδικαστικά έγγραφα και όλα τα αποδεικτικά τους μέσα, που επικαλούνται με αυτές, εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ προθεσμίας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην δεύτερη εναγόμενη (άρθρο 215 παρ. 2 ΚΠολΔ ως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το Ν. 4335/2015). Ωστόσο, η τελευταία δεν κατέθεσε προτάσεις (άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ ως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το Ν. 4335/2015) και συνεπώς, εφόσον δεν έλαβε μέρος στη δίκη, πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 271 παρ. 1 και 2 εδ. α' ΚΠολΔ ως αντικαταστάθηκε με το Ν. 4335/2015), δεδομένου ότι η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο, που έγινε σύμφωνα με το άρθρο 237 παρ. 4 ΚΠολΔ ως αντικαταστάθηκε με το Ν. 4335/2015, επέχει θέση κλήτευσης προς όλους τους διαδίκους.

Ι. Σύμφωνα με το άρθρο 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του, έχει δικαίωμα να ζητήσει την άρση της προσβολής και τη μη επανάληψή της στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης, κατά τις περί αδικοπραξιών διατάξεις (άρθρα 914 επ. ΑΚ), δεν αποκλείεται, ύστερα από αίτηση του προσβληθέντος, όπως και της ικανοποίησης της ηθικής βλάβης, δοθέντος ότι ο σεβασμός της αξίας του ανθρώπου, περιεχόμενο του οποίου αποτελεί και η προστασία της προσωπικότητάς του, προστατεύεται και από το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 και 2 αυτού). Προσβολή προσωπικότητας συνιστούν πράξεις, που περιέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής και επαγγελματικής προσωπικότητάς του, ακόμα και αν αυτές

τον καθιστούν απλά ύποπτο, ότι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του, ή άλλων εκφάνσεων της ζωής του. Εξ άλλου, από τις προαναφερόμενες νομικές διατάξεις, προκύπτει, ότι η προσβολή είναι παράνομη, όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή σε ενάσκηση μικρότερης σπουδαιότητας δικαιώματος ή κάτω από περιστάσεις που καθιστούν καταχρηστική την άσκηση του. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος, μόνο ως προς την αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψης της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης, απαιτείται και το στοιχείο της υπαιτιότητας (ΟΛΑΠ 2/2008, ΑΠ 169/2019, ΑΠ 611/2019, ΑΠ 1113/2019, ΑΠ 100/2018, ΑΠ 128/2016, ΑΠ 389/2016, Τ.Ν.Π. Νόμος, ΑΠ 712/2011, ΝοΒ 2012.51, βλ. και Απ. Γεωργιάδη, Σύντομη Ερμηνεία ΑΚ, άρθρο 57, αρ. 3, 6, 7, 39 και άρθρο 59, αρ. 4, 14, 28). Αντικείμενο της προστασίας του παραπάνω άρθρου είναι το δικαίωμα της προσωπικότητας, η οποία αρχίζει με τη γέννηση του ανθρώπου και τερματίζεται με το θάνατό του (ΑΚ 35). Παρά δε το ότι στην παραπάνω διάταξη του δευτέρου εδαφίου χρησιμοποιείται αδόκιμα η έκφραση "προσβολή στην προσωπικότητα προσώπου που έχει πεθάνει", κατά την κρατούσα στη νομική θεωρία άποψη και ορθή ερμηνεία της διατάξεως αυτής πρόκειται για προσβολή της μνήμης αποθανόντος. Τα πρόσωπα που ονομάζει το άρθρο 57 παρ. 1 εδ. β' ΑΚ ασκούν δικό τους δικαίωμα (jure proprio) όταν ζητούν την άρση της προσβολής της μνήμης του νεκρού, προστατευτέο δε έννομο αγαθό με το άρθρο 57 ΑΚ είναι η προσωπικότητα των επιζώντων, οι οποίοι εμμέσως με την προσβολή της μνήμης του αποθανόντος προσβάλλονται ατομικώς είτε στη δική τους τιμή είτε στο συναίσθημα της στοργής και το καθήκον ευλαβείας προς τον αποθανόντα. Συνέπεια αυτού είναι, ότι το δικαίωμα των ως άνω προσώπων κρίνεται όχι επί τη βάσει των αρχών του κληρονομικού δικαίου, αλλά ως αυτοτελές που αποκτάται ανεξαρτήτως του αν γίνουν κληρονόμοι του αποθανόντος. Εξάλλου, και στην περίπτωση αυτή μπορεί επιπλέον να επιδικασθεί και χρηματική ικανοποίηση, κατά τη διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ, για την ηθική βλάβη αυτών που έχουν προσβληθεί, εφόσον η προσβολή είναι παράνομη (ΑΠ 1293/2017, Τ.Ν.Π. Νόμος). Η προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 του ΠΚ. Ειδικότερα, σύμφωνα

με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλο γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης, και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι τούτο είναι ψευδές τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Έτσι, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσω ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλον γεγονότος που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του. Εξάλλου, από τις αμέσως ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ προκύπτει, ότι για την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης απαιτείται: α) ισχυρισμός ή διάδοση γεγονότος ενώπιον τρίτου σε βάρος ορισμένου προσώπου, β) το γεγονός να είναι δυνατόν να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου αυτού προσώπου, και γ) να είναι ψευδές και ο υπαίτιος να γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές. Ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση προερχόμενη ή εξ ιδίας πεποιθήσεως ή γνώμης ή εκ μετάδοσης από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα, διάδοση υφίσταται, όταν λαμβάνει χώρα μετάδοση της από άλλον γενομένης ανακοίνωσης. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου. Αυτό το οποίο αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιονδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπίπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί, αντίκειται δε προς την ηθική και ευπρέπεια. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου. Ο νόμος θεωρεί ως προστατευόμενο αγαθό την τιμή ή την υπόληψη του προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στα πλαίσια της συναλλακτικής ευθύτητας. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις ή παραλείψεις. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσης ακόμη δε και χαρακτηρισμός όταν αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση κατά την ΠΚ 361. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 367 παρ. 1

περ. α'-δ' ΠΚ, το άδικο των προβλεπόμενων στα άρθρα 361 επ. του ίδιου Κώδικα πράξεων αίρεται, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις (περ. γ' και δ'). Η τελευταία αυτή διάταξη (ΠΚ 367) για την ενότητα της έννομης τάξης εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57-59 και 914 επ. ΑΚ. Επομένως, εφόσον αρθεί ο άδικος χαρακτήρας των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη, όπως κατωτέρω, της ΠΚ 367 παρ. 2), αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρου της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προβολή περιπτώσεως του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος (ένσταση), λόγω άρσεως του παρανόμου της προσβολής. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας της πράξης, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος κλπ και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη του δράστη, άρα και η υποχρέωση του προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της ΠΚ 367 παρ. 2, δηλαδή, όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης των άρθρων 363-362 ΠΚ, ή όταν από τον τρόπο εκδηλώσεως, ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου (ΑΠ 149/2020, ΑΠ 169/2019, ΑΠ15/2018, ΑΠ2089/2017 Τ.Ν.Π. Νόμος).

II. Σύμφωνα με το άρθρο 216 ΚΠολΔ το δικόγραφο της αγωγής (και της ανταγωγής) πρέπει να περιέχει εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στα άρθρα 118 - 119 του ίδιου Κώδικα: α) σαφή έκθεση των γεγονότων τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα (ιστορική βάση της αγωγής), β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και γ) ορισμένο αίτημα. Η έκθεση δε στο δικόγραφο της αγωγής των πραγματικών περιστατικών, πρέπει να περιλαμβάνει όσα είναι νομικώς ικανά και αναγκαία για τη θεμελίωση του δικαιώματος, η προστασία του οποίου ζητείται και τα οποία πρέπει να αναφέρονται με τέτοια σαφήνεια, ώστε να

εξατομικεύουν την επίδικη έννομη σχέση και να μην καταλείπεται αμφιβολία περί της αξιώσεως, η οποία απορρέει από αυτά, είναι απαραίτητη για να υπάρχει η δυνατότητα, το μεν δικαστήριο να κρίνει τη νομική βασιμότητα της αγωγής και να διατάξει τις δέουσες αποδείξεις, ο δε εναγόμενος να μπορεί να αμυνθεί κατά της αγωγικής αξιώσεως που θεμελιώνεται επ' αυτών με ανταπόδειξη ή ένσταση (ΕφΑθ 2229/2019, Τ.Ν.Π. Νόμος, ΕφΘεσ 567/2016, ΕπισκΕμπΔ 2016.422). Αν λείπουν αυτά τα στοιχεία, το δικόγραφο της αγωγής είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, το απαράδεκτο δε αυτό ερευνάται και αυτεπάγγελα, ως αναγόμενο, στην προδικασία, η οποία αφορά τη δημόσια τάξη, γι' αυτό η αοριστία αυτή δεν μπορεί να θεραπευθεί με τις προτάσεις, ούτε με την παραπομπή σε άλλα έγγραφα της δίκης, ούτε με την εκτίμηση των αποδείξεων. Ειδικά, επί αγωγής που στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 914 επ. ΑΚ, πρέπει να αναφέρονται α) η ζημιογόνα συμπεριφορά του εναγομένου, β) το παράνομο αυτής, γ) η υπαιτιότητα (αμέλεια ή δόλος), δ) η ζημία (θετική και αποθετική) και ε) ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ ζημιογόνου γεγονότος και ζημίας, ενώ δεν είναι αρκετή η αναφορά στην αγωγή ότι από την παράνομη ενέργεια του εναγομένου επήλθε κάποιο αποτέλεσμα (ΕφΠατρ 293/2019, ΕφΠειρ 350/2016 αμφότερες δημοσιευμένες στην Τ.Ν.Π. Νόμος). Αντίστοιχα, επί αγωγής με την οποία ζητείται η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, την οποία ο ενάγων υπέστη από τη μείωση της προσωπικότητας του, αρκεί να αναφέρεται το είδος της προσβολής, η παράνομη πράξη που την προκάλεσε, ο αιτιώδης συνδυασμός της με αυτή, καθώς και η υπαιτιότητα του προσβολέα. Ειδικότερος όμως προσδιορισμός, όπως είναι η έκταση της βλάβης που υπέστη ο παθών, η βαρύτητα του πταίσματος του υπαιτίου, καθώς και οι συμπαρομαρτούσες συνθήκες, δηλαδή η περιουσιακή κατάσταση των διαδίκων, η κοινωνική τους θέση, οι προσωπικές σχέσεις των διαδίκων, ο ποινικός χαρακτήρας της πράξης του υπαιτίου κλπ, αποτελούν είτε ιδιότητες των στοιχείων που συνθέτουν την ιστορική βάση της αγωγής (έκταση βλάβης, βαρύτητα πταίσματος), είτε περιστατικά που λαμβάνονται υπόψη για να καθορισθεί το εύλογο χρηματικό ποσό για την ικανοποίηση του παθόντος (συμπαρομαρτούσες συνθήκες). Δηλαδή δεν αποτελούν ίδια και αυτοτελή στοιχεία ώστε η παράθεσή τους να είναι απαραίτητη για την πληρότητα της αγωγής, ούτε περί αυτών διατάσσεται απόδειξη, αλλά τα δικαστήρια αποφαινόμενα γι' αυτά κατά κρίση ελεύθερη και

μη υποκείμενη σε αναίρετικό έλεγχο (ΑΠ 543/2009 ΧΡΙΔ 2010.253, ΕφΑΘ 217/2018, Τ.Ν.Π. Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση, οι ενάγοντες με την υπ' αριθ. έκθ. κατ. 254/4-11-2019 αγωγή τους ιστορούν ότι ο δεύτερος εξ αυτών τυγχάνει επιχειρηματίας, καθώς διατηρεί ιδιωτική επιχείρηση λατομείου στη Ρόδο, η δε πρώτη εξ αυτών μητέρα του είναι συνταξιούχος και κάτοικος Ρόδου, χήρα του Φραγκίσκου Μαντζόν, ο οποίος ήταν εργολάβος στη Ρόδο. Περαιτέρω ότι ο δεύτερος ενάγων τυγχάνει συγκύριος οικοδομής κειμένης επί του ακινήτου με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου στην περιοχή Ασγούρου, το οποίο συνορεύει με ακίνητο ιδιοκτησίας των εναγομένων (κτηματολογική μερίδα 84 Γαιών Ρόδου). Ότι, ειδικότερα οι εναγόμενοι, τυγχάνουν - ο μὲν πρώτος κύριος, η δε δεύτερη άλλοτε κυρία και ήδη δικαιοπάροχος του πρώτου εναγομένου - οριζόντιων ιδιοκτησιών κειμένων επί του ακινήτου με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 84 Γαιών Ρόδου στην περιοχή Ασγούρου. Πιο αναλυτικά ότι, η δεύτερη εναγόμενη δυνάμει των υπ' αριθμ. 2829/1997 και 3111/1998 συμβολαίων της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη Κολλίγρη, κατέστη κυρία των ανεγερθησομένων ισόγειων οριζόντιων ιδιοκτησιών Γ11 και Γ12 και των επίσης μελλοντικά ανεγερθησομένων οριζόντιων ιδιοκτησιών του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου με στοιχεία ΓΑ1, ΓΑ2, ΓΒ1, ΓΒ2 και ΓΒΔ σε οικοδομή με την επωνυμία «Βιομηχανικό Κέντρο Αφοί Μανουσέλη», η οποία ανεγέρθηκε σε οικόπεδο στην περιοχή Ασγούρου, με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 84 Γαιών Ρόδου. Ότι στη συνέχεια δυνάμει του υπ' αριθμ. 3962/2002 Πληρεξουσίου της ίδιας συμβολαιογράφου η δεύτερη εναγόμενη διόρισε τον πρώτο εναγόμενο αντίκλητό της και του παρέιχε την εξουσία να πωλεί και να μεταβιβάζει σε τρίτους ή και στον ίδιο διά αυτοσυμβάσεως τις παραπάνω οριζόντιες ιδιοκτησίες. Ότι, μετέπειτα, δυνάμει της υπ' αριθμ. 47/2014 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, ο πρώτος εναγόμενος αναγνωρίστηκε κύριος των οριζόντιων ιδιοκτησιών με στοιχεία Γ11 και Γ12 με τα προσόντα της έκτακτης χρησικτησίας και δυνάμει του υπ' αριθμ. 4247/30-12-2005 συμβολαίου της ίδιας παραπάνω συμβολαιογράφου η δεύτερη εναγόμενη μεταβίβασε στην εταιρία του πρώτου εναγομένου με την επωνυμία " ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ" τις οριζόντιες ιδιοκτησίες υπό στοιχεία ΓΑ1, ΓΑ2, ΓΒ1, ΓΒ2 και ΓΒΔ. Ότι οι εναγόμενοι, κυρίως εξ αφορμής της γειννίας των ακινήτων

ιδιοκτησίας τους με το ακίνητο ιδιοκτησίας του δεύτερου ενάγοντος, έχουν προσβάλει με περισσότερες πράξεις την προσωπικότητα αμφοτέρων των εναγόντων. Συγκεκριμένα, ότι έχουν προβεί σε ψευδείς καταγγελίες σε βάρος τους, ενώπιον των αναφερόμενων στην αγωγή αρχών, με σκοπό την καταδίωξή τους για τις εκεί αναλυτικά διαλαμβανόμενες αξιόποινες πράξεις, εν γνώσει του ψεύδους των καταγγελλομένων, ότι ακόμη έχουν ισχυριστεί ενώπιον δημόσιων αρχών, Δικαστηρίων και υπηρεσιών τα αναφερόμενα στην αγωγή δυσφημιστικά γεγονότα, ότι περαιτέρω αναφέρονται σ' αυτούς αλλά και στον αποβιώσαντα πατέρα και σύζυγο αυτών, προσβάλλοντας την μνήμη αυτού, με υποτιμητικούς και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς, αποδίδοντάς τους πράξεις και ενέργειες στις οποίες ουδέποτε οι ίδιοι έχουν προβεί και οι οποίες προσβάλουν την προσωπικότητά τους [ενδεικτικά, ότι συνεργάζονται με τις δημόσιες υπηρεσίες για να βλάψουν τα συμφέροντα των εναγομένων, ότι είναι «κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής», ότι ο πατέρας και σύζυγος αυτών, αντίστοιχα, ήταν «Ιταλός κατακτητής», ότι δρουν ως συμμορία με τους Ιωάννη Μανουσέλη και Αχμέτ Καπακλή και μεθοδεύουν την υφαρπαγή περιουσιών, ότι η οικογένεια Μαντζόν είναι εγκληματική οργάνωση, ότι η πολεοδομία Ρόδου είναι ιδιωτική επιχείρηση της οικογένειας Μαντζόν, ότι τρέφουν ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος προς τους Έλληνες και τους Ροδίτες και ότι επιθυμούν να καταστρέψουν τον πρώτο εναγόμενο κοινωνικοοικονομικά, ότι τα κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής (ενν. τους ενάγοντες) η οικογένεια Μαντζόν με τον εντεταλμένο τους, διευθυντή του ΙΚΑ Ρόδου προέβησαν σε πλειστηριασμό της περιουσίας του, ενώ την πρώτη ενάγουσα την χαρακτηρίζει ως «πανούργο μυαλό που κατοικεί με μια πικραμένη και βασανισμένη ψυχή, σε ένα υπέργηρο μικροκαμωμένο δέμας, ποτισμένο μέχρι το μεδούλι με ακατάσβεστο αβυσσαλέο μίσος» και ως «πράμα», ότι «χειραγωγούν ένα ολόκληρο νησί» και «Η μαμά Μαντζόν (ενν. ενάγουσα) είναι μια σύγχρονη υπέργηρα Κλεοπάτρα, δωσίλογη κλέφτρα και όχι μόνον», ότι είναι «ένα άρρωστο πανούργο μυαλό που κατοικεί με μια πικραμένη, πολύ κακιά ψυχή, σε ένα ανθρωπόμορφο γηραλέο μικροκαμωμένο δέμας και κρατάει αιχμάλωτο (τον πρώτο εναγόμενο), όπως κρατάει ολόκληρο το νησί και παιδεύει και απομυζεί τους κατοίκους του», «Μαντζόν Αλεξάνδρα (11^{ος} Νταβαντζής)» και άλλα παρόμοια που αναφέρονται ειδικότερα στην αγωγή]. Ότι σε όλες τις αναφορές – καταγγελίες ή προσφυγές και εγκλήσεις προς τις αρχές, προσφεύγων - καταγγέλλων ή εγκαλών είναι είτε

ο πρώτος εναγόμενος ατομικά είτε η δεύτερη εναγομένη, εκπροσωπούμενη όμως από τον πρώτο εναγόμενο, ο οποίος στις περιπτώσεις αυτές υπογράφει τις αντίστοιχες αναφορές – καταγγελίες ή προσφυγές και εγκλήσεις ως πληρεξούσιος της τελευταίας δυνάμει του παραπάνω αναφερόμενου συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου, εξαιρουμένης της υπ' αριθμ.κατάθεσης 181118/31-5-2016 Προσφυγής ενώπιον του ΣτΕ την οποία υπογράφουν αμφότεροι οι εναγόμενοι στο όνομά τους. Ότι η δεύτερη εναγομένη, υπογράφοντας και η ίδια την αμέσως προαναφερόμενη Προσφυγή ενώπιον του ΣτΕ, αποδέχεται και εγκρίνει το σε βάρος τους στρεφόμενο περιεχόμενο της επιχειρηματολογίας του πρώτου εναγόμενου και συντάκτη της προσφυγής. Ότι εξαιτίας των παράνομων και υπαίτιων ως άνω πράξεων των εναγομένων, οι οποίες έχουν περιέλθει σε γνώση τρίτων, έχει προσβληθεί η προσωπικότητά τους, ενώ περαιτέρω έχει προσβληθεί και η μνήμη του αποβιώσαντος συζύγου και πατέρα τους, αντίστοιχα. Ότι η παραπάνω προσβολή είναι συνεχής και συστηματική, διαρκεί δε έως σήμερα. Με το ιστορικό αυτό οι ενάγοντες ζητούν, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να άρουν την προσβολή της προσωπικότητάς τους με δημοσίευμα στις δύο μεγαλύτερες σε κυκλοφορία εφημερίδες της Ρόδου, με τους διακριτικούς, αντίστοιχα, τίτλους “Ροδιακή” και “Δημοκρατική”, στο οποίο να ζητούν δημοσίως συγγνώμη καθώς και με δημοσίευση του διατακτικού της απόφασης, σε περίπτωση δε μη συμμόρφωσής τους, να καταδικαστούν σε χρηματική ποινή 1.000 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης, β) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παραλείπουν οποιαδήποτε προσβολή και ψευδή αναφορά στο πρόσωπό τους στο μέλλον με απειλή χρηματικής ποινής 3.000 ευρώ για κάθε παραβίαση της διάταξης της απόφασης, γ) να απειληθεί κατά των εναγομένων προσωπική κράτηση διάρκειας ενός (1) έτους για την περίπτωση παραβίασης της παραπάνω υποχρέωσης παράλειψης της προσβολής, κατ' άρθρο 947 ΚΠολΔ, δ) να υποχρεωθεί έκαστος των εναγομένων να καταβάλει σε κάθε ενάγοντα το ποσό των 100.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που καθένας εξ αυτών υπέστη και ε) να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή αρμόδια εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τρόπον αρμόδιο (άρθρα 7, 9 εδ. δ', 18, 22 ΚΠολΔ), για την εκδίκαση της

διαφοράς κατά την τακτική διαδικασία. Είναι δε επαρκώς ορισμένη, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην μείζονα σκέψη της παρούσας, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς του πρώτου εναγομένου, ότι δηλαδή δεν προκύπτει η ζημία αλλά και η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της ζημίας και των όσων ο ίδιος καταγγέλλει, στοιχεία που όμως, ανεξαρτήτως της ουσιαστικής βασιμότητας τους η οποία θα ερευνηθεί κατωτέρω, εκτίθενται αναλυτικά στην αγωγή. Επιπλέον η αγωγή είναι και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 361, 362, 363, 365 ΠΚ, 57 παρ.1 εδ. β', 59, 914, 932, 345, 346 ΑΚ, 176, 908 παρ.1 περ. δ', 947 ΚΠολΔ εξαιρουμένου του αιτήματος να καταδικαστούν οι εναγόμενοι σε χρηματική ποινή 1.000 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης του διατακτικού της απόφασης στις εφημερίδες Ροδιακή και Δημοκρατική, που είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, διότι η εκτέλεση της συγκεκριμένης διάταξης γίνεται με βάση το άρθρο 945 ΚΠολΔ και όχι με βάση το άρθρο 946 ΚΠολΔ, αφού η διενέργεια της σχετικής πράξης δεν είναι προσωποπαγής (οπότε θα τύγχανε εφαρμογής η προαναφερομένη διάταξη του άρθρου 946 παρ. 1 ΚΠολΔ), αλλά αυτή δύναται να επιχειρηθεί από τρίτο πρόσωπο και δη τον δανειστή (εν προκειμένω τον προσβληθέντα από το επίμαχο δημοσίευμα) κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 945 ΚΠολΔ και με δαπάνη του οφειλέτη, ο οποίος, μάλιστα, είναι δυνατόν να καταδικασθεί με την απόφαση σε προκαταβολή της (ΕφΑθ 476/2019, Τ.Ν.Π. Νόμος). Πρέπει επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Αντίστοιχα, ο πρώτος εναγόμενος - αντενάγων με την υπ' αριθμ.έκθ. κατ. 300/2019 ανταγωγή του, ιστορεί, κατά την προσήκουσα εκτίμηση του περιεχομένου της, ότι οι αντεναγόμενοι – ενάγοντες της κύριας αγωγής, είναι ηθικοί αυτουργοί πράξεων, που τέλεσαν τα αναφερόμενα στην ανταγωγή τρίτα πρόσωπα και υπηρεσίες σε βάρος του. Συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι οι αντεναγόμενοι ευθύνονται για την εξύβριση, απειλή, απόπειρα επικίνδυνης σωματικής βλάβης, απόπειρα εκβίασης τις οποίες τέλεσε σε βάρος του ο Ιωάννης Μανουσέλης και για τις οποίες έχουν εκδοθεί σχετικές καταδικαστικές αποφάσεις, και για την ψευδή καταμήνυση και ψευδορκία που τέλεσε σε βάρος του η Χρυσάνθη Κώτη. Ότι οι αντεναγόμενοι παρακίνησαν άγνωστους δράστες να τελέσουν κλοπές σε βάρος του (κλοπή αξιογράφων, κλοπή υπολογιστή από το αυτοκίνητό του), ότι παρακίνησαν τον διευθυντή του ΙΚΑ ΕΤΑΜ και ήδη

ΕΦΚΑ Ρόδου να επισπεύσει πλειστηριασμούς σε βάρος της περιουσίας του, με σκοπό να τον εξοντώσουν προσωπικά και οικονομικά και με σκοπό να υπαρπάξουν την περιουσία του, καθώς σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του αντενάγοντος, οι αντεναγόμενοι χρειάζονται το όμορο με το δικό τους ακίνητο, ιδιοκτησίας του ίδιου, ώστε να καταφέρουν να νομιμοποιήσουν το αυθαίρετο – κατά τους ισχυρισμούς του – κτίριό τους, που βρίσκεται επί του ακινήτου με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α. Ότι οι αντεναγόμενοι εν ολίγοις ευθύνονται για τις διαφορές που έχει ο αντενάγων με το Κτηματολόγιο Ρόδου, με το ΙΚΑ ΕΤΑΜ και ήδη ΕΦΚΑ, με διάφορους δικηγόρους της Ρόδου που έχουν αναλάβει στο παρελθόν υποθέσεις του, με τη συμβολαιογράφο Χρυσάνθη Κώτη, με τις Τράπεζες της Ρόδου που δεν του χορηγούν δάνεια, με την Δ.Ο.Υ. Ρόδου κοκ και ότι ασκούν «παρασκηνιακό έλεγχο στις δημόσιες υπηρεσίες» και ότι ακόμη και οι αρχειοθετήσεις των εγκλήσεων του στα Δικαστήρια, ή οι απορρίψεις στις αιτήσεις περί παροχής νομικής βοήθειας, οφείλονται στον απόλυτο έλεγχο που ασκούν οι ενάγοντες – αντεναγόμενοι στο νησί. Ότι οι αντεναγόμενοι με τις πράξεις τους προσέβαλαν την προσωπικότητά του και γι' αυτό ζητά να υποχρεωθούν αυτοί να του καταβάλουν α) ποσό 880.000 ευρώ για διαφυγόντα κέρδη, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση, β) ποσό 8.249.090,30 ευρώ, το οποίο αποτελεί το συνολικό ποσό που διεκδικεί ο αντενάγων με αγωγές που ήδη έχει ασκήσει κατά των αναφερόμενων στην αγωγή φυσικών - κατά τους ισχυρισμούς του - αυτουργών των άδικων πράξεων για τις οποίες θεωρεί ως ηθικούς αυτουργούς τους αντεναγόμενους, προς αποκατάσταση της εκεί επικαλούμενης περιουσιακής και μη ζημίας, γ) ποσό 3.500.000 ευρώ, το οποίο προτίθεται να ζητήσει με αγωγές που θα καταθέσει κατά των Ευστράτιου Καρίκη, Ιωάννη Παπαντωνίου, Στέφανου Στεφανίδη με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση, δ) ποσό 4.000.000 ευρώ, το οποίο προτίθεται να διεκδικήσει από το Κτηματολόγιο Ρόδου και την Δ.Ο.Υ. Ρόδου με αγωγές που πρόκειται να καταθέσει εναντίον τους, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση, ε) ποσό 23.000.000 ευρώ έκαστος και συνολικά ποσό 46.000.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση και, συνολικά, για όλες τις προαναφερόμενες αιτίες, το ποσό των 62.629.090,30 ευρώ, με το νόμιμο τόκο

από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση, στ) να δημοσιεύσουν με δικά τους έξοδα την απόφαση που θα εκδοθεί σε όλο τον έντυπο τύπο του νησιού και σε δύο ημερήσιες τοπικές εφημερίδες, ζ) να απαγγελθεί προσωπική κράτηση ενός έτους κατά των αντεναγομένων ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης λόγω αδικοπρασξίας και να καταδικαστούν οι αντεναγόμενοι στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η ανταγωγή τυγχάνει νομικά αβάσιμη, καθώς ο αντενάγων δεν αναφέρει στην ανταγωγή του ποιες είναι οι παράνομες πράξεις στις οποίες προέβησαν οι αντεναγόμενοι, δηλαδή με ποιες συγκεκριμένες πράξεις οι αντεναγόμενοι κατέπεισαν τα αναφερόμενα στην αγωγή τρίτα πρόσωπα (δικηγόρους, τράπεζες, δημόσιες υπηρεσίες, ΙΚΑ, Κτηματολόγιο Ρόδου, συμβολαιογράφους) να τελέσουν σε βάρος του αντενάγοντος τις, κατά τους ισχυρισμούς του τελευταίου, παράνομες και υπαίτιες πράξεις και με ποιο τρόπο οι τυχόν ενέργειες τους (οι οποίες όπως αναφέρθηκε ουδόλως εξειδικεύονται στην ανταγωγή έστω και ακροθιγώς) συνδέονται αιτιωδώς με την περιουσιακή ζημία την οποία ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί καθώς και με την επικαλούμενη από αυτόν ηθική βλάβη, ποιός είναι δηλαδή ο αιτιώδης σύνδεσμος των άδικων κατά τους ισχυρισμούς του πράξεων, με την προσβολή της προσωπικότητάς του και με την εντεύθεν περιουσιακή και ηθική του βλάβη. Η υπόθεση απλώς και μόνο από τον αντενάγοντα πως πίσω από κάθε βλαπτική για τον ίδιο και την περιουσία του ενέργεια (τρίτων προσώπων, φυσικών ή νομικών) βρίσκονται οι αντεναγόμενοι, οι οποίοι επιθυμούν – σύμφωνα με τον αντενάγοντα – να βλάψουν αυτόν και την περιουσία του, [όπως αναφέρει «επιπρατεύονται (ενν. οι αντεναγόμενοι), να παρανομήσουν οι πάντες»] δεν βρίσκει κανένα νομικό έρεισμα, αλλά στηρίζεται στην υποθετική και πέραν της κοινής λογικής βάση, ότι επειδή ο δεύτερος αντεναγόμενος είναι ιδιοκτήτης ακινήτου κειμένου σε οικόπεδο όμορο με εκείνο, ιδιοκτησίας του αντενάγοντος, επιθυμούν αμφότεροι να τον βλάψουν παντοιοτρόπως. Εν κατακλείδι, η απλή και γενικόλογη αναφορά εκ μέρους του αντενάγοντος, ότι οι αντεναγόμενοι είναι «ηθικοί αυτουργοί» σωρείας πράξεων τρίτων προσώπων (μη διαδίκων στην παρούσα δίκη), με γενικούς και αόριστους ισχυρισμούς, χωρίς να εξειδικεύεται στην ανταγωγή με ποιες ακριβώς πράξεις τους, οι αντεναγόμενοι κατέπεισαν τα τρίτα αυτά πρόσωπα ώστε να προβούν σε ορισμένες ενέργειες και αν αυτές οι ενέργειες ήταν παράνομες, χωρίς επίσης να εξειδικεύεται με ποιόν τρόπο (και

έκρ
όχι υποθετικά) οι αντεναγόμενοι συνδέονται με τα αναφερόμενα στην αγωγή περιστατικά (λόχου χάρη πώς συνδέονται με τους πλειστηριασμούς που διενεργήθηκαν σε βάρος του από το ΙΚΑ, με τα πρόστιμα τα οποία επιβλήθηκαν στην Ελένη Καρόφτη από την Δ.Ο.Υ. Ρόδου, με την αντιδικία του με τη συμβολαιογράφο Χρυσάνθη Κώτη, με ποιό τρόπο το Κτηματολόγιο Ρόδου λειτουργεί για λογαριασμό των αντεναγομένων προς το σκοπό υφαρπαγής της περιουσίας του αντενάγοντος, με ποιό τρόπο οι αντεναγόμενοι κατέπεισαν τους αναφερόμενους στην αγωγή δικηγόρους να προβούν σε συγκεκριμένες ενέργειες σε βάρος της περιουσίας του, με ποιο τρόπο οι αντεναγόμενοι κατέπεισαν τους υπαλλήλους διαφόρων τραπεζών ώστε να μην δανειοδοτηθεί, με ποιόν τρόπο οι αντεναγόμενοι είναι κατά τους ισχυρισμούς του «ηθικοί αυτοουργοί κάθε παρανομίας που έχει διενεργηθεί ...στους κόλπους της Δικαιοσύνης, με κυρίαρχη πρόθεσή τους να επιδείξουν την επιβολή τους επ' αυτής» κ.ο.κ) και χωρίς να εξειδικεύεται περαιτέρω πώς οι ενέργειες αυτές συνδέονται αιτιωδώς με την επικαλούμενη ζημία του αντενάγοντος (περιουσιακή ή μη), καθιστά την ανταγωγή νομικά αβάσιμη αφού, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, δεν εκτίθενται τα απαιτούμενα στοιχεία του πραγματικού των διατάξεων, στις οποίες επιχειρείται να αυτή να θεμελιωθεί και συγκεκριμένα δεν εκτίθενται τόσο η παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των αντεναγομένων, που δεν είναι οι ίδιοι φυσικοί αυτοουργοί των πράγματι εκτιθέμενων παράνομων, κατά τους ισχυρισμούς του, πράξεων, αλλά ηθικοί αυτοουργοί, των οποίων η διακριτή από εκείνη των φυσικών αυτοργών παράνομη συμπεριφορά ουδόλως εκτίθεται όσο και ο πρόσφορος αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της άδικης συμπεριφοράς τους και της επικαλούμενης από τον αντενάγοντα περιουσιακής και μη περιουσιακής ζημίας του.

Από όλα τα έγγραφα τα οποία προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία παρακάτω, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα, από την εκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης, από τις ομολογίες των διαδίκων που περιέχονται στις προτάσεις τους και αναφέρονται ειδικά παρακάτω (352 ΚΠολΔ) και από την υπ' αριθμ. 1436/11-2-2020 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Συμβολαιογράφου Γεωργίας Ροδίτη του μάρτυρα Βασίλειου Αφαντενού του Τσαμπίκου που προσκομίζουν και επικαλούνται οι ενάγοντες, η οποία λήφθηκε ύστερα από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση των εναγομένων (βλ. τις υπ' αριθμ. 01320/14-1-2020 και 01317/14-1-2020

εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή Ρόδου Χρυσόστομου Κόκκαλη) η οποία, παρά τους αντίθετους ισχυρισμούς του πρώτου εναγόμενου, που παρέστη κατά τη σύνταξή της και υπέβαλε ένσταση κατ' άρθρο 423 παρ. 2 ΚΠολΔ, η οποία καταχωρίστηκε στο προοίμιο αυτής, λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο, δεδομένου ότι ο περί του αντιθέτου λόγος μη λήψης της υπόψη του δικαστηρίου τον οποίο επικαλέστηκε ο πρώτος εναγόμενος, ότι δηλαδή το περιεχόμενο της ένορκης βεβαίωσης, είχε αποσταλεί μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην συμβολαιογράφο που τη συνέταξε και αναγνώστηκε από την τελευταία στον ανωτέρω μάρτυρα, ο οποίος βεβαίωσε το περιεχόμενό της, τούτο δε, ενώπιον της πληρεξούσιας δικηγόρου των εναγόντων η οποία επίσης παρέστη κατά την σύνταξη της ένορκης βεβαίωσης, δεν επιφέρει, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από τον πρώτο εναγόμενο, την ακυρότητα της εν λόγω ένορκης βεβαίωσης ούτε καθιστά αυτήν ανυπόστατο αποδεικτικό μέσο (ΕφΘεσ 2020/2003, ΠΠΤρικ 18/2018, Τ.Ν.Π. Νόμος), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο δεύτερος ενάγων τυγχάνει αποκλειστικός κύριος και νομέας μελλοντικών οριζόντιων ιδιοκτησιών Βιοτεχνικού χώρου με στοιχεία Α6, Α4, Α5 δυνάμει του υπ' αριθμ. 3083/1998 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Χ.Κώτη και δυνάμει του υπ' αριθμ. 3117/1998 συμβολαίου της ίδιας συμβολαιογράφου των μελλοντικών οριζόντιων ιδιοκτησιών με στοιχεία Ι4, Ι5, Α2, Α3, Β1, Β2, Β3, Β4 και Β5 οι οποίες συστάθηκαν δυνάμει της υπ' αριθμ.19475/97 πράξης σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας του συμβολαιογράφου Ρόδου Κωνσταντίνου Τζεδάκη επί ακινήτου με κτηματολογικά στοιχεία Τόμος 58 Γαιών Ρόδου, φύλλο 89, μερίδα 80Α, φάκελος 4510, γεγονός το οποίο ομολογείται εμμέσως από όλους τους διαδίκους αφού ουδόλως αμφισβητείται από αυτούς. Για το με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου ακίνητο, είχε εκδοθεί στο όνομα του Ιωάννη Μανουσέλη, δικαιοπαρόχου του δεύτερου ενάγοντος, η υπ' αριθμ. 246/1998 οικοδομική άδεια για την ανέγερση Βιοτεχνικού κέντρου στην περιοχή Ασγούρου. Η δε πρώτη ενάγουσα είναι η μητέρα του δεύτερου ενάγοντος, ήδη συνταξιούχος και χήρα του Φραγκίσκου Μαντζόν (τον οποίο ο εναγόμενος αποκαλεί, λόγω του ονόματός του, «Ιταλό κατακτητή»). Ο πρώτος εναγόμενος τυγχάνει κύριος ενός ακινήτου με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 84 Γαιών Ρόδου, το οποίο συνορεύει μεταξύ άλλων και με το ακίνητο του δεύτερου ενάγοντος. Όπως αποδείχθηκε, πριν την χορήγηση της παραπάνω

οικοδομικής άδειας δυνάμει της υπ' αριθμ. ΤΥ6903/29-5-1998 απόφασης του Νομάρχη Δωδεκανήσου εγκρίθηκε η κυκλοφοριακή σύνδεση του οικοπέδου (και άλλων ακινήτων της περιοχής) με την Εθνική Οδό Ρόδου – Λίνδου, ώστε να είναι δυνατή η έκδοση οικοδομικής άδειας (σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ.4 του ΒΔ 465/1970). Ο πρώτος εναγόμενος ιδιοκτήτης όμορου ακινήτου με συνεχείς καταγγελίες προς την Υπηρεσία Δόμησης Ρόδου, ζητούσε την διενέργεια αυτοψίας και την κατεδάφιση της ήδη υφιστάμενης οικοδομής (ιδιοκτησίας του δεύτερου ενάγοντος) ενώ ισχυριζόταν ότι η υπ' αριθμ. 246/1998 οικοδομική άδεια έχει εκδοθεί παρανόμως. Στις συνεχόμενες και επίμονες καταγγελίες του εναγόμενου η Υπηρεσία Δόμησης Ρόδου απάντησε σ' αυτόν ότι δεν υφίσταται λόγος ακύρωσης της υπ' αριθμ. 246/1998 οικοδομικής άδειας, ότι η απόσταση του κτιρίου που έχει ανεγερθεί στο ακίνητο με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου από την Εθνική Οδό είναι νόμιμη, ότι δεν έχει γίνει υπέρβαση του ορίου κάλυψης και ότι η άδεια δεν βρίσκεται σε ισχύ και δεν δύναται να ανανεωθεί αν δε προβούν οι δικαιούχοι σε εγκεκριμένη μελέτη κυκλοφοριακής σύνδεσης από τον αρμόδιο φορέα και ότι ο ήδη υπάρχον σκελετός του κτιρίου δεν είναι αυθαίρετος και δεν είναι κατεδαφιστέος (βλ. σχετικά τα υπ' αριθμ. πρωτ. 7978-7634-6506/21-11-2012, 8506/22-2-2013, 2440/27-5-2013, 2561/27-5-2013, 3647/21-6-2013, 5170/22-8-2013, 6164-6310/25-9-2013, 2208/8-5-2014, 2389/9-7-2015 και 6010/17-12-2015 έγγραφα της Υπηρεσίας Δόμησης Ρόδου σε απάντηση αντίστοιχων καταγγελιών του πρώτου εναγομένου). Περαιτέρω, όπως αποδείχθηκε, ο δεύτερος ενάγων δεν κατάφερε εν τέλει να επιτύχει την αναθεώρηση της προαναφερόμενης οικοδομικής άδειας με αποτέλεσμα να μην έχει καταφέρει έως και σήμερα να οικοδομήσει τις μελλοντικά ανεγερθησόμενες οριζόντιες ιδιοκτησίες που απέκτησε κατά κυριότητα βάσει των παραπάνω αναφερόμενων τίτλων ιδιοκτησίας. Περαιτέρω, όπως αποδείχθηκε από τα προσαγόμενα και επικαλούμενα έγγραφα ο πρώτος εναγόμενος, άλλοτε στο δικό του όνομα και άλλοτε ενεργώντας και υπογράφοντας ο ίδιος ως πληρεξούσιος της δεύτερης εναγομένης (η οποία ήταν κυρία των οριζοντίων ιδιοκτησιών και δικαιопάροχος του πρώτου εναγομένου στον οποίο είχε παράσχει πληρεξουσιότητα δυνάμει του υπ' αριθμ. 3962/2002 συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου να μεταβιβάσει σε τρίτο ή και στον ίδιο διά αυτοσυμβάσεως τις οριζόντιες ιδιοκτησίες κυριότητάς της) προέβη στις εξής

ενέργειες : Α) Κατέθεσε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την υπ' αριθμ. 181118/31-5-2016 προσφυγή, στο όνομα και για λογαριασμό της δεύτερης εναγόμενης την οποία υπέγραψαν αμφότεροι οι εναγόμενοι (βλ. την υπ' αριθμ. κατάθεσης 181118/31-5-2016 Προσφυγή ενώπιον του ΣΤΕ την οποία υπογράφουν αμφότεροι οι εναγόμενοι και βεβαιώνεται το γνήσιο της υπογραφής τους από την Αστυνομία), στρεφόμενοι – αμφότεροι οι εναγόμενοι - κατά πράξης επιβολής προστίμου που εκδόθηκε σε βάρος της δεύτερης εναγομένης από την Δ.Ο.Υ. Ρόδου. Στην ανωτέρω προσφυγή την οποία συνέταξε ο πρώτος εναγόμενος και υπέγραψαν αμφότεροι οι εναγόμενοι - η δεύτερη εναγόμενη ως «προσφεύγουσα» και ο πρώτος εναγόμενος ως «πληρεξούσιος» αυτής - περιέλαβαν τους κάτωθι αναφερόμενους ψευδείς ισχυρισμούς και τους ακόλουθους χαρακτηρισμούς για τους ενάγοντες, τους οποίους εν ολίγοις κατονομάζουν ως υπεύθυνους για την επιβολή του προστίμου σε βάρος της δεύτερης εναγομένης: Αναφέρουν συγκεκριμένα ότι η υπ' αριθμ. 246/1998 οικοδομική άδεια κατέληξε αναθεωρημένη «σε έναν γόνο Ιταλού κατακτητή τον Μαντζόν Ανδρέα του Φραγκίσκου», ότι το κτίριο που έχει ανεγερθεί στο ακίνητο με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου είναι «αυθαίρετο και κατεδαφιστέο» ότι ο Μανουσέλης Ιωάννης είναι «υποχέιρο της οικογένειας Μαντζόν», ότι οι ενάγοντες είναι «Ιταλοί κατακτητές» και «κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής», ότι η οικογένεια Μαντζόν μεθόδευε «την υπαρπταγή της περιουσίας (ενν. του πρώτου εναγόμενου) από παράνομους και καταχρηστικούς πλειστηριασμούς της άλλης ιδιωτικής επιχείρησης της οικογένειας Μαντζόν, το ΙΚΑ Ρόδου» ότι «μεθοδεύτηκε η φωτογραφική απόφαση Νομάρχη Παρασκευά Γιάννη για χαρακτηρισμό ως κατοικημένης της περιοχής.. προκειμένου να ...εγκριθεί στα χαρτιά και προσωρινά μόνο η κυκλοφοριακή σύνδεση», ότι ο Μαντζόν Ανδρέας υπαρπάζει περιουσίες μαζί με τον Μανουσέλη Ιωάννη, ότι προσπαθούν να υπαρπάξουν την περιουσία του ίδιου «προκειμένου να νομιμοποιήσουν την δική τους περιουσία, καθώς το κτίριό τους βρίσκεται μοναδική διέξοδο νομιμοποίησής του την υπαρπταγή των όμορων ιδιοκτησιών του κυρίου Σπανού... στο οποίο έχει επιβληθεί η παράνομη ...αναγκαστική κατάσχεση της Δ.Ο.Υ. Ρόδου», ότι υφίσταται οικονομικό πόλεμο που του ασκούν τα «κατάλοιπα της Ιταλικής Κατοχής» (ενν. του ενάγοντες), ότι εν ολίγοις οι ενάγοντες ευθύνονται για την επιβολή προστίμου από την Δ.Ο.Υ. Ρόδου στην δεύτερη εναγομένη και για την

συνακόλουθη κατάσχεση του ακινήτου της, ότι «τούτη η επιδίωξη αναδύει το ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος που τρέφουν τα κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής προς του Έλληνες και δη τους Ροδίτες επιπρόσθετα και ειδικότερα την με υπερβάλλοντα ζήλο μανία που επιδεικνύουν προς εμένα (ενν. τον πρώτο εναγόμενο) προκειμένου να με καταστρέψουν κοινωνικοοικονομικά για πολλοστή φορά. Το ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος τους τους έχει προκαλέσει ανήκεστο βλάβη τύφλωσης» ότι ακόμη «το κατάλοιπο της Ιταλικής κατοχής Μαντζόν Ανδρέας έχουν επιγνώση... ότι αυτή (οικοδομική άδεια) δεν μπορεί να εκδοθεί και μεθοδεύουν την παράνομη παγίδευσή μου στην Δ.Ο.Υ. Ρόδου», ότι «ο αθέατος μακροχρόνιος κοινωνικοοικονομικός πόλεμος που μου ασκούν τα κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής με τα εντεταλμένα υποχείριά τους, φθείροντάς με με ψεύδη και στημένα σκηνικά, εκτραχύνθηκαν αμέσως μετά την λήξη της υποτιθέμενης ισχύος της οικοδομικής άδειας 246/98 την 24-6-2006 και μετατράπηκαν σε ευθείες βιαιοπραγίες, κλεψιές, προπηλακισμούς, δολιοφθορές και απόπειρες κατά της σωματικής ακεραιότητας και της ίδιας της ζωής μου» ότι ακόμη «τα κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής η οικογένεια Μαντζόν, με τον εντεταλμένο τους... τον διευθυντή του ΙΚΑ Ρόδου Παπαντωνίου Ιωάννη προέβησαν σε πλειστηριασμό της περιουσίας μου με δύο κατασχέσεις όπως προκύπτει από το πρόγραμμα πλειστηριασμού». Αναφερόμενος περαιτέρω ο δεύτερος εναγόμενος στην οικογένεια Μαντζόν ισχυρίστηκε ότι προσπαθούν να τον «υποτάξουν» και να τον κάνουν υποχείριο χειραγωγώντας τον οικονομικά. Στην δε πρώτη των εναγόντων αναφέρεται ως «ένα πανούργο μυαλό που κατοικεί με μια πικραμένη και βασανισμένη ψυχή, σε ένα υπέργηρο μικροκαμωμένο δέμας, ποτισμένο μέχρι το μεδούλι με ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος» και «τι θα μπορούσε να κάνει κανείς σε αυτό το πράμα» (ενν. η πρώτη ενάγουσα). Ότι «η μαμά Μαντζόν κάθεται στον θρόνο της και απλά δίνει εντολές που μεταφράζονται σε αιώνια καταδίκη όσων δεν υποκλίνονται και δεν ενστερνίζονται της αρχές της, για να καθίστανται υποχείριά της» και «η μαμά Μαντζόν είναι μια σύγχρονη υπέργηρα Κλεοπάτρα, δωσίλογη κλέφτρα και όχι μόνον. Ήταν παραδουλεύτρα των Ιταλών κατακτητών», «Έγινε δωσίλογη, παντρεύτηκε έναν εργολάβο δημοσίων έργων από τους Ιταλούς κατακτητές και οι κάτοικοι του νησιού προφανώς δεν της το συγχώρησαν. Γαλουχήθηκε ανάμεσα σε εκείνους που διαφέντευαν το νησί και διοικώντας τυραννικά και ενστερνίστηκε τις μεθόδους με τις οποίες εξαντλούσαν ήλεγχαν

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

αδφ

και διοικούσαν Έλληνες και Οθωμανούς του νησιού», «Διακατέχεται από την αίσθηση ότι όλα και όλοι της ανήκουμε και μπορεί να χειρίζεται τις ζωές μας και τις τύχες μας. Διακατέχεται από την αίσθηση ότι το νησί είναι ιδιοκτησία της και οι δημόσιες επιχειρήσεις δικές της». Ότι «το νησί είναι απόλυτα χειραγωγούμενο από την ...δωσίλογη οικογένεια Μαντζόν», επίσης «η μαμά Μαντζόν δωσίλογη ήταν, δωσίλογη παραμένει και δωσίλογη θα πεθάνει. Κλέφτρα ήταν, κλέφτρα παραμένει και κλέφτρα θα πεθάνει», «είναι υπέρμετρα ανάληπτη. Δεν έχει αφήσει Ροδίτη για Ροδίτη που να μην τον έχει ευτελίσει και ταπεινώσει» ότι ακόμη «τα θεμέλια του Κύρους και της αξιοπιστίας της ελληνικής δικαιοσύνης...σείονται από 11 νταβατζήδες. Ο ισχυρότερος όλων των οποίων είναι μια υπέργηρη σύγχρονη Κλεοπάτρα, μαμά Μαντζόν. Μάλιστα φιλοδοξεί να επαναφέρει το νησί στην επί Ιταλικής Κατοχή περίοδο και τυπικά, καθώς ουσιαστικά το έχει πράξει, εκτελώντας το έργο των Ιταλών τυράννων και κατακτητών». Β) Περαιτέρω, στην από 9-12-2016 αίτηση την οποία συνέταξε ο πρώτος εναγόμενος και υπέγραψε στο όνομα της Ελένης Καρόφτη – δεύτερης εναγόμενης – ως «πληρεξούσιος» αυτής, η οποία αίτηση απευθύνεται στην Δ.Ο.Υ. Ρόδου και κοινοποιείται στον Υπουργό Δικαιοσύνης και στον Υπουργό Οικονομικών, αναφερόμενος στους ενάγοντες ισχυρίζεται ότι «προκειμένου να υπαρπάξουν την περιουσία μου για να νομιμοποιήσουν την παράνομη δική τους, ισχυρά ανθελληνικά συμφέροντα που λυμαίνονται δεκαετίες το νησί μας και έχουν οδηγήσει σε όσα σήμερα βιώνουμε» ότι ακόμη ο πρώτος εναγόμενος έχει περιέλθει «σε έναν αέναο δικαστικό αγώνα» ώστε να απαλλαχθεί «από την παράνομη κατάσχεση που μερίμνησε να επιβληθεί ένα άρρωστο Πανούργο μυαλό που κατοικεί με μια πικραμένη, πολύ κακιά ψυχή, σε ένα ανθρωπόμορφο γηραλέο μικροκαμωμένο δέμας και με κρατάει αιχμάλωτο, όπως κρατάει ολόκληρο το νησί και παιδεύει και απομυζεί τους κατοίκους του». Ότι η Δ.Ο.Υ. Ρόδου γίνεται «ηθικός αυτουργός μιας κλοπής που επιχειρείται διαχρονικά από μια κλέφτρα την Αλεξάνδρα Μαντζόν» και ότι η «παρانونόμως δημιουργημένη οφειλή» του ίδιου προς τη Δ.Ο.Υ. Ρόδου «διαχρονικά εξυπηρετεί την υπαρπαγή της περιουσίας» του «από τον κανακάρη της Αλεξάνδρας Μαντζόν, τον Μαντζόν Ανδρέα» και ότι «πολλοί ευεργετήθηκαν για να παρανομήσουν εις βάρος του και να προσφέρουν εκδούλευση στην κλέφτρα μαμά Μαντζόν». Γ) Επιπροσθέτως, ο πρώτος εναγόμενος συνέταξε και απέστειλε προς τον Διοικητή της ΑΑΔΕ, τον Υπουργό Οικονομικών, τον

Υπουργό Δικαιοσύνης, την Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, την Εισαγγελέα Αρείου Πάγου, τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, την Πρόεδρο του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, τον Εισαγγελέα Εφετών Σύρου, την Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ρόδου και τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ρόδου έγγραφο με τίτλο «Έντονη διαμαρτυρία (μετά επικλήσεως αιδώς)» το οποίο υπογράφεται από τον ίδιο, ενεργώντας με την ιδιότητα του πληρεξουσίου της δεύτερης εναγομένης. Το έγγραφο αυτό (το οποίο κοινοποιήθηκε επίσης στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Πρωθυπουργό καθώς και στην πρώτη ενάγουσα την οποία κατονομάζει ως «11^η Νταβατζή»), περιέχει, όπως και παραπάνω, τα εξής : ότι η οφειλή που δημιουργήθηκε στην Δ.Ο.Υ. Ρόδου έχει «σκοπό την υφαρπαγή της περιουσίας» του από «μια υπέργρηρη δωσίλογη και κλέφτρα, προκειμένου να νομιμοποιήσει την παράνομη περιουσία του κανακάρη της, την Αλεξάνδρα Μαντζόν», αναφερόμενος στα μέλη της οικογένειας Μαντζόν τα χαρακτηρίζει «κατάλοιπα της Ιταλικής κατοχής», ενώ αναφερόμενος στην πρώτη ενάγουσα την αποκαλεί «δωσίλογη και κλέφτρα μαμά Μαντζόν» η οποία «διαφεντεύει το νησί και απομυζεί τους κατοίκους της», «χειρίζεται χειραγωγεί διαχρονικά κατά πως θέλει την Ελληνική Πολιτεία» στην δε ιδιοκτησία του δεύτερου ενάγοντος αναφέρεται ως «το παράνομο κτίσμα του κανακάρη» της πρώτης ενάγουσας. Επίσης, στο ίδιο έγγραφο αναφέρει ότι «αυτές οι συμπεριφορές μας παρέδωσαν σε 11 νταβατζήδες που κάνουν πλιάτσικο στη χώρα» συμπεριλαμβάνοντας σ' αυτούς την πρώτη ενάγουσα. Περαιτέρω στο από 24-10-2017 έγγραφο του πρώτου εναγόμενου προς τον Πταισματοδίκη Ρόδου ο πρώτος εναγόμενος αναφέρει σχετικά με το κτίριο που βρίσκεται στο ακίνητο με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου, ιδιοκτησίας του δεύτερου ενάγοντος ότι η προαναφερόμενη οικοδομική άδεια δυνάμει της οποίας ανεγέρθηκε, δεν ήταν δυνατό να εκδοθεί, ότι αυτή εκδόθηκε με παράνομο τρόπο και συγκεκριμένα με το να χαρακτηριστεί φωτογραφικά η περιοχή στην οποία βρίσκεται ως κατοικημένη, προκειμένου να δύναται να χορηγηθεί άδεια για δημιουργία κόμβου που αποτελούσε προαπαιτούμενο για να δύναται να χορηγηθεί άδεια ανοικοδόμησης, ότι οι συνιδιοκτήτες της μερίδας αυτής προέβησαν σε βάρος του σε βιαιοπραγίες, εκβιασμούς και κλοπές και ότι οι ενάγοντες σκοπεύουν να υφαρπάξουν με παράνομο τρόπο την περιουσία του η οποία συνορεύει με την μερίδα 80Α, διότι αυτός θα ήταν ο μοναδικός τρόπος να νομιμοποιηθεί το κτίριο ιδιοκτησίας του δεύτερου ενάγοντος. Και

αναφέρει χαρακτηριστικά ότι «τούτο το διαρκές έγκλημα έχει γενεσιουργό αιτία το αυθαίρετο κτίσμα της κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου, με την ληγμένη ... οικοδομική άδεια, του Μαντζόν Ανδρέα» ενώ κατηγορεί τους ενάγοντες ως ηθικούς αυτουργούς του εν λόγω “εγκλήματος” κατονομάζοντας αυτούς ρητά και λέγοντας ειδικότερα ότι «Ιθύνων δε νους όλων είναι η υπέργρηρος μαμά της εγκληματικής οικογένειας Μαντζόν, η Μαντζόν Αλεξάνδρα. Τούτοι αμφότεροι (ενν. οι ενάγοντες), εις έκαστος, εκ του αρχηγικού και πρωταγωνιστικού ρόλου τους, που ασκούν στην εγκληματική οργάνωση που διατηρούν, επιδεικνύουν την δύναμή τους, με το να κατευθύνουν όλες τις ανωτέρω αναφερόμενες συκοφαντίες, βιαιοπραγίες, αδικοπραξίες, απόπειρες κατά της σωματικής (του) ακεραιότητας και δη της ζωής του, μένοντας στο απυρόβλητο και πίσω από το “φως των προβολέων” που στρέφουν κάθε φορά κατά εκείνου που θέλουν να πλήξουν. Εν προκειμένω κατά εμού» (ενν. του πρώτου εναγόμενου), ότι «τρέφουν ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος, κατά των Ροδιτών που αρέσκονται να ευτελίζουν και ταπεινώνουν. Είναι πορωμένοι – ποτισμένοι μέχρι το μεδούλι τους, με αυτό. Είναι η μοναδική οικογένεια που άφησαν πίσω τους οι Ιταλοί τύραννοι» και ότι «Είναι βιολογικά και πνευματικά κατάλοιπα της Ιταλικής κατοχής, διατηρώντας, εξωτερικεύοντας και εφαρμόζοντας τις αρχές και τις μεθόδους των τυράννων Ιταλών κατακτητών από τους οποίους γαλουχήθηκαν....», ότι «Το μένος τους δε επταυξάνεται, έως της πλήρους “πνευματικής τους τύφλωσης” αν έχουν να κάνουν με κάποιον ή κάποια που εκπροσωπεί και εκπέμπει αξίες και ωραιότητα», ότι «Έχουν αμφότεροι μαύρη, κατάμαυρη ψυχή και διακρίνονται από υπέρμετρη αναλγησία», «είναι κτήνη και δειλοί». Και, τέλος, χαρακτηρίζει την πρώτη ενάγουσα «ιθύνων νου της εγκληματικής οργάνωσης της οικογένειας Μαντζόν, της μαμάς Αλεξάνδρας Μαντζόν» και τον δεύτερο ενάγοντα «ηθικό αυτουργό» όλων των εναντίον του αδικοπραξιών, αποπειρών, βιαιοπραγιών...και ο κύριος και άμεσα ωφελημένος από τις ανορθόδοξες και εγκληματικές ενέργειες και προσπάθειες» κατ’ αυτού «με σκοπό την υφαρπαγή της περιουσίας» του. Δ) Επιπλέον, ο πρώτος εναγόμενος στην από 24-10-2017 έκθεση ένορκης εξέτασής του ως μηνυτή ενώπιον του Πταισματοδίκη Ρόδου (ποινική δικογραφία με ΑΒΜ Ε2017/282) ανέφερε τα εξής : «Καταγγέλλω την Μαντζόν Αλεξάνδρα και τον γιο της Μαντζόν Ανδρέα για σύσταση και συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, η οποία έχει ως σκοπό να ελέγχει τις δημόσιες

αυ
υπηρεσίες προς όφελος δικό τους και προς εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους. Θέλουν να έχουν τον απόλυτο έλεγχο του νησιού επηρεάζοντας όχι μόνο τις δημόσιες υπηρεσίες και τις τράπεζες αλλά και την ίδια την δικαιοσύνη. Αυτή η δράση τους δε περιορίζεται τα τελευταία χρόνια αλλά ξεκίνησε από τη μεταπολίτευση». Στο έγγραφο δε, που κατέθεσε ενώπιον του Πταισματοδίκη Ρόδου, στα πλαίσια της ίδιας ποινικής δικογραφίας, επιμένει να ισχυρίζεται ότι κακώς εκδόθηκε οικοδομική άδεια στην μερίδα 80Α Γαιών Ρόδου, ότι αυτή εκδόθηκε με παράνομο τρόπο, ότι οι συνιδιοκτήτες του ακινήτου προέβησαν σε παράνομες πράξεις σε βάρος του (ενν. ο πρώτος εναγόμενος) και ότι οι ενάγοντες προσπαθούν να υπαρπάξουν την περιουσία του ίδιου για να νομιμοποιήσουν το κτίριο που βρίσκεται στο ακίνητο με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου. Η εν λόγω ποινική δικογραφία με ΑΒΜ Ε2017/282 αρχειοθετήθηκε από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών δυνάμει της υπ' αριθμ. 252/2018 Διάταξής του. Πιο συγκεκριμένα, ο Εισαγγελέας αρχειοθέτησε την από 26-5-2017 έγκληση του πρώτου εναγόμενου ως περιέχουσα «ανεπίδεκτης δικαστικής εκτίμησης γεγονότα, καθώς με εντελώς γενικούς και αόριστους ισχυρισμούς που χαρακτηρίζονται από έλλειψη λογικής συνοχής αλλά και με αιτιάσεις είτε ακατάληπτες είτε στερούμενες ποινικού ενδιαφέροντος επιχειρεί να καταδείξει παράνομες ενέργειες». Όπως επίσης αναφέρεται στην ίδια ως άνω Διάταξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ρόδου την οποία προσκομίζουν και επικαλούνται οι ενάγοντες, ο πρώτος εναγόμενος στην από 24-10-2017 ένορκη κατάθεσή του δεν εξειδίκευσε ορισμένα και με κατανοητό τρόπο τις ουσιώδεις πτυχές των πράξεων που καταγγέλλει, δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία ούτε πρότεινε μάρτυρες για να αποδείξει τα όσα καταγγέλλει με αποτέλεσμα η έγκλησή του να απορριφθεί, όπως προναφέρθηκε, ως ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης και ως νομικά και ουσιαστικά αβάσιμη. Ε) Τέλος, ο πρώτος εναγόμενος απέστειλε στον μηχανικό Βασίλειο Αφαντενό μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (από 14-5-2019 και 17-5-2019) στα οποία επίσης συνεχίζει με την ίδια ρητορική να κατηγορεί την οικογένεια Μαντζόν αναφέροντας σχετικά: «το νησί όλο ανήκει στην οικογένεια Μαντζόν. Οι υπάλληλοι της Πολεοδομίας που εκδίδουν τα έγγραφα για τον Μαντζόν υπογράφουν οι ίδιοι την παραλαβή τους. Η Πολεοδομία είναι και αυτή ιδιωτική επιχείρηση της συγκεκριμένης οικογένειας», ότι ακόμη η πρώτη ενάγουσα «είναι καιρός να μάθει κάποια πράγματα στη ζωή της, πριν την

αναλώσει στην τρύπα που έχει ανοίξει στο έδαφος και έχει βάλει μέσα το κεφάλι της...» και ότι «ο Διευθυντής της Alpha Bank μου είπε ότι δίνει δάνεια χωρίς εγγύηση σε όποιον του πει ο Ανδρέας» (ενν. τον δεύτερο ενάγοντα).

Από όλα τα παραπάνω αναφερόμενα αποδεικνύεται ότι ο πρώτος εναγόμενος με χαρακτηριστική επιμονή επί πολλά έτη (τουλάχιστον από το έτος 2012 οπότε και ξεκίνησε τις αιτήσεις - καταγγελίες προς την Πολεοδομία Ρόδου αλλά ιδίως και εμφανώς πλέον από το 2016 και έπειτα έως την άσκηση της αγωγής επιδιώκει την καταδίωξη των εναγόντων, καταλογίζοντάς τους πράξεις και παραλείψεις τις οποίες δεν αποδεικνύει με κανένα τρόπο, χρησιμοποιώντας παράλληλα εκφράσεις με τις οποίες τους χαρακτηρίζει και οι οποίες εκφράσεις έχουν σκοπό εξύβρισης αυτών. Συγκεκριμένα, ο πρώτος εναγόμενος στα έγγραφα που συνέταξε ο ίδιος και απέστειλε στις αρχές (σε Δικαστήρια, σε δημόσιες υπηρεσίες, όπως στο ΙΚΑ, την Πολεοδομία, το Κτηματολόγιο) και τα οποία κοινοποιούσε σε πληθώρα τρίτων προσώπων και όπως ομολογεί ο ίδιος και στην προσωπική του ιστοσελίδα [βλ. σελ. 2 ανταγωγής του πρώτου εναγομένου, όπου αναφέρει ότι την αγωγή, την ανταγωγή (η οποία έχει πανομοιότυπο περιεχόμενο με όλες τις παραπάνω υπό στοιχεία Α έως Ε αναφορές προς τους ενάγοντες) και όλα τα σχετικά έγγραφα που τις συνοδεύουν τα αναρτά στην ιστοσελίδα του] χαρακτηρίζει επανειλημμένως τους ενάγοντες ως «κατάλοιπα της Ιταλικής Κατοχής» ως «Ιταλούς κατακτητές», την οικογένεια αυτών ως «μαφία», ως «εγκληματική οργάνωση που υφαρπάζει περιουσίες» και επιχειρεί να παρουσιάσει τους ενάγοντες ως εγκληματικές φυσιογνωμίες που θέλουν να του κάνουν κακό (να υφαρπάξουν ή να βλάψουν την περιουσία του και τον ίδιο). Ο πρώτος εναγόμενος χρησιμοποιεί προσβλητικές εκφράσεις και χαρακτηρισμούς τόσο για τους ενάγοντες όσο και για τον σύζυγο και πατέρα αυτών Φραγκίσκου Μαντζόν, ο οποίος έχει αποβιώσει. Η συνεχής επιδίωξη της καταδίωξής τους από τον εναγόμενο και η επανειλημμένη αναφορά στο πρόσωπό τους με προσβλητικές εκφράσεις (όπως αναφέρθηκαν παραπάνω αναλυτικά και συγκεκριμένα αυτούσιες οι εκφράσεις εντός εισαγωγικών) έχουν προσβάλει την προσωπικότητα των εναγόντων αλλά και την μνήμη του αποβιώσαντος συγγενή τους. Η εμμονή του εναγομένου με τη συστηματική προσπάθεια απαξίωσης των εναγόντων είναι χαρακτηριστική, ενώ ο ίδιος έως και το χρόνο συζήτησης της κρινόμενης αγωγής, παρά την προαναφερόμενη αρχειοθέτηση

της έγκλησης του και παρά την διαχρονική αδυναμία του να αποδείξει την βασιμότητα των ισχυρισμών του με οποιοδήποτε αποδεικτικό μέσο, δεν απέχει από τους χαρακτηρισμούς αυτούς αλλά αντίθετα τους επαναλαμβάνει, όπως εξάλλου ομοίως κάνει με τους αντίστοιχους ισχυρισμούς του για τα γεγονότα που ανωτέρω διαλαμβάνονται, τα οποία ουδόλως αποδείχθηκαν (βλ. Το περιεχόμενο του δικογράφου των προτάσεων του εναγομένου αλλά και το περιεχόμενο του δικογράφου της ανταγωγής, όπου ενδεικτικά αναφέρεται : «Επαναλαμβάνουν την ενόχλησή τους για το γεγονός ότι τους αποκαλώ "Κατάλοιπα της Ιταλικής Κατοχής", αυτό με υπερβαίνει διότι αυτό είναι γεγονός» ενώ επαναλαμβάνεται ο χαρακτηρισμός «Ιταλός κατακτητής» που αποδίδεται στον σύζυγο και πατέρα, αντίστοιχα, των εναγόντων), με αποτέλεσμα, με τον τρόπο αυτό, δηλαδή με τη δυσφήμιση και την εξύβριση των εναγόντων, εν γνώσει του να προσβάλει διαχρονικά και κατ' επανάληψη, μέχρι και το χρόνο συζήτησης της παρούσας υπόθεσης, την προσωπικότητα των τελευταίων. Μάλιστα, από όλα τα ανωτέρω αποδεικνύεται ότι πρόδηλος είναι ο σκοπός εξύβρισης των εναγόντων από τον εναγόμενο, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τις πολυάριθμες, διαδοχικά απευθυνόμενες αιτήσεις του προς την Πολεοδομία Ρόδου με τις οποίες ζητούσε επίμονα την κατεδάφιση του αυθαίρετου, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του ίδιου, κτίσματος που βρίσκεται στο, όμορο με το δικό του, ακίνητο με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου και τούτο, παρά τις συνεχόμενες σαφείς και αρνητικές απαντήσεις της Πολεοδομίας, η οποία τον διαβεβαίωνε, ως μόνη καθ' ύλην αρμόδια, ότι το κτίσμα δεν είναι κατεδαφιστέο απάντηση, που, ενόψει του ότι ερχόταν σε αντίθεση με όσα ο ίδιος επιθυμούσε να συμβούν, τον οδήγησε στη σύλληψη και διάδοση του αυθαίρετου και παντελώς αναπόδεικτου ισχυρισμού ότι η οικογένεια Μαντζόν υφαρπάζει περιουσίες και ότι έχει τη δύναμη να χειραγωγεί και να επιβάλει την άποψή της σε δημόσιες υπηρεσίες (Πολεοδομία, ΙΚΑ, Δ.Ο.Υ, Κτηματολόγιο), σε δικηγόρους, ακόμη και σε Δικαστές. Η κρίση αυτή του δικαστηρίου ενισχύεται και από το περιεχόμενο του από 17-5-2019 μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, με θέμα «Πρώτη πρόταση προς Μαντζόν μέσω Αφαντενού Βασίλη» όπου ο πρώτος εναγόμενος, απευθυνόμενος στον Βασίλειο Αφαντενό, αναφέρει μεταξύ άλλων: «Ο Ανδρέας και η μαμά του κάνουν κουμάντο σε όλο το νησί. Αυτό εμένα ουδόλως με ενδιαφέρει. Αυτό αν δεν το κατανοήσουν, έχουν άλυτο πρόβλημα που πρόκειται να τους

καταπλακώσει... τί νομίζεις ότι είναι καλύτερο; Να συνομιλεί μαζί μου ο Ανδρέας ή με τον Εισαγγελέα; Να συμφωνεί μαζί μου ο Ανδρέας ή να αρχίσουν οι κλητήρες να του επιδίδουν; Να μιλά μαζί μου απευθείας ο Ανδρέας ή να βάλει ενδιάμεσους και να μας διαβάλλουν με αποτέλεσμα ουδέποτε το κτίριο να οικοδομηθεί και να μείνει στην ιστορία σαν η επίμαχη διαφορά μας που τον κατέστρεψε;». Από το περιεχόμενο του μηνύματος αυτού καθίσταται σαφές ότι απώτερος σκοπός του πρώτου εναγομένου, είναι να πιέσει ή άλλως να εξαναγκάσει τους ενάγοντες να συμφωνήσουν με τον ίδιο ώστε να συνενωθούν τα ακίνητα με αριθμούς κτηματολογικής μερίδας 80Α και 84, αντίστοιχα και στα πλαίσια αυτά προσπαθούσε να πείσει τον Βασίλειο Αφαντενό να μεσολαβήσει ώστε να επιτευχθεί συνεργασία μεταξύ των διαδίκων υπό την απειλή, για την αντίθετη περίπτωση, «να αρχίσουν οι κλητήρες να επιδίδουν» όπως χαρακτηριστικά αναφέρει. Αποδεικνύεται, επομένως, ότι ο πρώτος εναγόμενος επιθυμούσε, αν όχι να εξαναγκάσει, σε κάθε περίπτωση πάντως, να πείσει τον δεύτερο ενάγοντα ότι η μόνη περίπτωση να μπορέσει ο τελευταίος να εκμεταλλευτεί το ακίνητό του, είναι με τη συνένωση του τελευταίου με το δικό του όμορο ακίνητο, γεγονός το οποίο αφενός, ουδόλως αποδεικνύεται αν είναι εφικτό (βλ. και την από τον Ιούνιο του έτους 2012 Τεχνική Έκθεση του Αρχιτέκτονα μηχανικού Νίκου Σαββόπουλου ο οποίος συνέταξε την τεχνική έκθεση για να απαντήσει σε ερώτημα του πρώτου εναγομένου αν και πως είναι δυνατή η αξιοποίηση των οριζόντιων ιδιοκτησιών του μέσω της συνένωσης της ΜΓ 84 με την ΜΓ 80Α) αφετέρου δε, δεν είναι και θεμιτό, να αποτελεί, δηλαδή, επιλογή εξαναγκασμού για το δεύτερο ενάγοντα ενώ πρέπει, υπό κανονικές συνθήκες, να συνιστά απόφαση που ο ίδιος ενδεχομένως θα λάβει μετά από ελεύθερη εκ μέρους του στάθμιση όλων των δεδομένων.

Όλες οι παραπάνω υποτιμητικές για τους ενάγοντες αναφορές (υπό στοιχεία Α,Β,Γ, Δ και Ε), είναι προσβλητικές για την προσωπικότητά τους, λαμβανομένων δε υπόψη α) της διάρκειας της προσβολής (καθώς ο εναγόμενος επί μία σχεδόν δεκαετία τους καταδιώκει υποβάλλοντας στις, κατά περίπτωση αρμόδιες και μη, Αρχές αβάσιμες καταγγελίες σε βάρος τους), β) της έντασής της, γ) του τρόπου και των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν για την υλοποίησή της αλλά και δ) του μεγάλου αριθμού των τρίτων προσώπων που έλαβαν γνώση του περιεχομένου των απαξιωτικών χαρακτηρισμών που αποδόθηκαν στους ενάγοντες και των δυσφημιστικών σε βάρος τους

διαδόσεων, αφού οι ισχυρισμοί του εναγομένου κοινοποιήθηκαν σε πλήθος προσώπων και υπηρεσιών στο νησί της Ρόδου και πανελλαδικώς, με αποτέλεσμα να έχει γίνει ευρέως γνωστό, τουλάχιστον στην κοινωνία της Ρόδου, αφενός ότι οι ενάγοντες επιχειρούν δήθεν να βλάψουν τον πρώτο εναγόμενο, με δολοπλοκίες και κατευθύνοντας όλες τις υπηρεσίες και αρχές της νήσου Ρόδου προς όφελος τους και σε βάρος του ίδιου, και αφετέρου ότι αυτός αποκαλεί τους μεν ενάγοντες, «κατάλοιπα της Ιταλικής κατοχής» τον δε σύζυγο και πατέρα τους, αντίστοιχα, ο οποίος έχει ήδη αποβιώσει, «Ιταλό κατακτητή», η προσβολή αυτή αξιολογείται ως ιδιαίτερα σοβαρή και αποδοκιμαστέα. Οι χαρακτηρισμοί αυτοί έχουν ξεκάθαρα αρνητική χροιά και χρησιμοποιήθηκαν από τον εναγόμενο με σκοπό να προσβάλουν, να θίξουν και να μειώσουν την προσωπικότητα των εναγόντων, με αποτέλεσμα με την εν λόγω συμπεριφορά του εναγομένου αλλά και με τους, ενώπιον τρίτων προβληθέντες, ισχυρισμούς του τελευταίου για τα προαναφερόμενα αναπόδεικτα γεγονότα, που αφορούν στους ενάγοντες και επίσης σκοπό είχαν την εξύβριση αυτών, να πληρείται η νομοτυπική μορφή των εγκλημάτων της εξύβρισης και της (τουλάχιστον απλής) δυσφήμισης, δεδομένου ότι τόσο οι ανωτέρω χαρακτηρισμοί όσο και οι παραπάνω ισχυρισμοί ήταν πρόσφοροι να πλήξουν [και πράγματι έπληξαν] την τιμή και την υπόληψη των εναγόντων. Κάτω δε από τις περιστάσεις που τελέσθηκαν οι ανωτέρω πράξεις, που στοιχειοθετούν τα εγκλήματα της απλής δυσφήμισης και της εξύβρισης σε βάρος των εναγόντων αποδείχθηκε εξάλλου ότι απώτερος σκοπός του εναγομένου ήταν να ασκήσει πίεση στους ενάγοντες προκειμένου να τους υποχρεώσει να συνεργαστούν μαζί του για την από κοινού αξιοποίηση των ιδιοκτησιών τους, ενώ αυτός γνώριζε επιπλέον ότι οι ισχυρισμοί του ήταν πρόσφοροι να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη των εναγόντων και να προσβάλουν την μνήμη του αποβιώσαντος συγγενούς των τελευταίων, Φραγκίσκου Μαντζόν. Περαιτέρω, πλην των δυσφημηστικών και εξυβριστικών εκφράσεων που περιέχονται στα παραπάνω αναφερόμενα έγγραφα, ο πρώτος εναγόμενος ισχυρίζεται ψευδώς ότι οι ενάγοντες έχουν τη δύναμη ή τη δυνατότητα να καθοδηγούν και να μεταχειρίζονται τις δημόσιες υπηρεσίες της Ρόδου (Κτηματολόγιο, Πολεοδομία, Δ.Ο.Υ., ΙΚΑ) και να επιβάλλουν την άποψή τους για την εξυπηρέτηση δικών τους συμφερόντων. Ισχυρίζεται επίσης ότι, οι ενάγοντες επηρεάζουν υπαλλήλους, υπηρεσίες, δικηγόρους, συμβολαιογράφους, τραπεζίτες ακόμη και Εισαγγελικούς και Δικαστικούς

Λειτουργούς ώστε να εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους και να βλάπτουν τα συμφέροντα του πρώτου εναγόμενου. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι ψευδείς και προσβλητικοί μεταξύ άλλων και για τους ενάγοντες, καθώς τα όσα διατείνεται εδώ και πολλά έτη ο πρώτος εναγόμενος ουδόλως αποδεικνύονται, συνιστούν δε αυθαίρετα συμπεράσματα του ίδιου που δεν υπακούουν στους κανόνες της λογικής αλλά εξάγονται με μόνο κριτήριο το γεγονός της θέσης του εκάστοτε λειτουργού, ιδιώτη ή υπαλλήλου υπέρ ή κατά των θέσεων και συμφερόντων του ίδιου. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι, εφόσον κατά της αγωγής δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της, επιτρέπεται η ομολογία, αναφορικά με τη δεύτερη εναγομένη, που ερμηνodικεί, αποδεικνύονται πλήρως οι ισχυρισμοί που περιέχονται στο δικόγραφο της αγωγής, δεδομένου ότι θεωρούνται ομολογημένοι εκ μέρους της (άρθρο 271 παρ. 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 352 παρ. 1 ΚΠολΔ). Ωστόσο, το ύψος της εύλογης χρηματικής ικανοποίησης, λόγω της ηθικής βλάβης, που υπέστησαν οι ενάγοντες, δεν μπορεί να θεωρηθεί ομολογημένο, αφού δεν αποτελεί πραγματικό περιστατικό που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ομολογίας, διαμορφώνεται, δε, κατά την κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου, με βάση εν προκειμένω τα αποδεικτικά στοιχεία που με επίκληση προσκομίζονται από τους λοιπούς διαδίκους καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής.

Οι ενάγοντες αποδείχθηκε ότι υπέστησαν ηθική βλάβη από τις παράνομες και υπαίτιες πράξεις των εναγομένων. Για την ικανοποίηση της ηθικής τους βλάβης το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το είδος και την έκταση της προσβολής της τιμής και της υπόληψης αυτών, τα κίνητρα των επιμέρους πράξεων των εναγομένων, τον τρόπο διάδοσης των προσβλητικών της προσωπικότητάς τους ισχυρισμών και χαρακτηρισμών που τους απέδωσαν οι εναγόμενοι, την επαναληπτική όμοια συμπεριφορά των τελευταίων, με τον πρώτο εξ αυτών να αναπαράγει την προπεριγραφόμενη δράση του περισσότερες φορές από όσες η δεύτερη εξ αυτών, τους προσβλητικούς για τη μνήμη του αποβιώσαντος συγγενούς τους χαρακτηρισμούς και ισχυρισμούς των εναγομένων, την οικονομική και κοινωνική κατάσταση των μερών, το γεγονός ότι η προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων επήλθε με τις ιστορούμενες πλείονες, διακριτές και αυτοτελείς, παράνομες και υπαίτιες ενέργειες των εναγομένων - ενεργούντων από κοινού, του πρώτου δε,

εναγομένου ενεργούντος επιπλέον σε ορισμένες από τις ανωτέρω περιπτώσεις και κατά μόνas - οι οποίες όμως, ενόψει της διαδοχικής χρονικής τους εγγύτητας και των περιστάσεων υπό τις οποίες εκδηλώθηκαν, εμφανίζουν ενότητα, ως εντασσόμενες στην εν γένει αντιδικία του πρώτου εναγομένου με τους ενάγοντες τους οποίους κατονομάζει ως ηθικούς αυτουργούς κάθε βλαπτικής σε βάρος του ενέργειας από τρίτα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τη μικρότερη έναντι το πρώτου εναγομένου συμμετοχή και υπαιτιότητα της δεύτερης εναγομένης και τον παρακολουθηματικό χαρακτήρα της δράσης της τελευταίας, όπως αυτός ομολογείται και από τους ίδιους τους ενάγοντες, που θεωρούν τον πρώτο εναγόμενο εμπνευστή και συντάκτη των εγγράφων στα οποία περιλαμβάνονται οι μειωτικοί της προσωπικότητάς τους ισχυρισμοί, κρίνει με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής ότι ο πρώτος εναγόμενος πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει σε καθέναν από τους ενάγοντες το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ και ότι η δεύτερη εναγομένη πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει σε καθέναν από τους ενάγοντες το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, ως εύλογη χρηματική ικανοποίησή τους, λόγω ηθικής βλάβης.

Κατ' ακολουθία όλων των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η ανταγωγή ως νομικά αβάσιμη και να γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή ως και βάσιμη στην ουσία της και πρέπει να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να άρουν την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων δημοσιεύοντας εντός προθεσμίας ενός μήνα από την επίδοση της παρούσας απόφασης με δικά τους έξοδα στις εφημερίδες με το διακριτικό αντίστοιχα τίτλο "Η Ροδιακή" και "Δημοκρατική της Ρόδου" το διατακτικό της απόφασης αυτής, καθώς λόγω της επιμονής των εναγομένων να προσβάλλουν επί πολλά έτη και ενώπιον πληθώρας υπηρεσιών της Ρόδου και διαφόρων φυσικών προσώπων, έχει γίνει ευρύτερα γνωστή στην κοινωνία της Ρόδου η διαμάχη του πρώτου εναγομένου με τους ενάγοντες και πλήθος ατόμων στην Ρόδο, έχει λάβει γνώση των δυσφημιστικών και εξυβριστικών ισχυρισμών τους σε βάρος τους δημιουργώντας έτσι φήμες για τους ενάγοντες οι οποίες είναι δυνατό να βλάψουν την προσωπική και επαγγελματική τους ζωή (ιδίως του δεύτερου ενάγοντος) ο οποίος τυγχάνει επιχειρηματίας, ενώ η πρώτη ενάγουσα τυγχάνει συνταξιούχος). Περαιτέρω, πρέπει να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παραλείπουν οποιαδήποτε προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων στο μέλλον, με τη χρήση σε

βάρος τους των προαναφερόμενων εξυβριστικών χαρακτηρισμών και δυσφημιστικών ισχυρισμών, με την απειλή χρηματικής υπέρ των εναγόντων ποινής ποσού 1.000 ευρώ και προσωπικής κράτησης ενός μήνα για κάθε παραβίαση της αμέσως παραπάνω υποχρέωσης. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν να καταβάλουν σε καθέναν από τους ενάγοντες ο μεν πρώτος εναγόμενος, το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ η δε δεύτερη εναγομένη, το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, που αυτοί υπέστησαν από την εκ μέρους των εναγομένων προσβολή της προσωπικότητάς τους, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Το παρεπόμενο αίτημα για κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο στην ουσία του, δεδομένου ότι ουδόλως αποδείχθηκε ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση της απόφασης μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Επιπλέον, οι εναγόμενοι, πρέπει, λόγω της ήττας τους, να καταδικασθούν στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, ανάλογα με την έκταση της νίκης και της ήττας κάθε μέρους και κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης (άρθρα 176, 191 παρ. 2, 106, 203 παρ. 2 ΚΠολΔ και 63 παρ. 1 περ. ι.α και 68 παρ. 1 του Ν. 4194/2013). Ακόμη, πρέπει να οριστεί και το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση που ασκηθεί ανακοπή ερημοδικίας εκ μέρους της ερημοδικαζόμενης εναγομένης κατά της παρούσας απόφασης (άρθρα 501 παρ. 1, 502 παρ.1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), ενώ, τέλος, πρέπει ο αντενάγων, λόγω της ήττας του, να καταδικασθεί στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των αντεναγομένων, κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματος των τελευταίων και κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης (άρθρα 176, 191 παρ. 2, 106, 203 παρ. 2 ΚΠολΔ και 63 παρ. 1 περ. ι.η, 65 και 68 παρ. 1 του Ν. 4194/2013).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την υπ' αριθμ. έκθ. κατ. 254/2019 αγωγή και την υπ' αριθμ. έκθ. κατ. 300/2019 ανταγωγή, ερήμην της δεύτερης εναγομένης και ανημωλία των λοιπών διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ παράβολο, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας από την δεύτερη εναγομένη, το οποίο ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την υπ' αριθμ. έκθ. κατ. 254/2019 αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους εναγόμενους:

Α) ΝΑ ΑΡΟΥΝ την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων που έγινε με τους εξυβριστικούς χαρακτηρισμούς και τους δυσφημιστικούς ισχυρισμούς, για τους ίδιους και για τον αποβιώσαντα Φραγκίσκο Μαντζόν, σύζυγο και πατέρα τους, αντίστοιχα, που περιλαμβάνονται στην υπ' αριθμ. 181118/31-5-2016 Προσφυγή ενώπιον του ΣτΕ, στην από 9-12-2016 αίτηση προς την Δ.Ο.Υ. Ρόδου, στην από 29-5-2017 διαμαρτυρία, στο από 24-10-2017 έγγραφο προς τον Πταισματοδίκη Ρόδου, στην από 24-10-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης του πρώτου εναγομένου ως μηνυτή και στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε ο πρώτος εναγόμενος προς τον Βασίλειο Αφαντενό, δημοσιεύοντας με δικά τους έξοδα το διατακτικό της παρούσας απόφασης στις εφημερίδες "Η Ροδιακή" και "Δημοκρατική της Ρόδου", εντός προθεσμίας ενός μηνός από την επίδοση της παρούσας απόφασης.

Β) ΝΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΥΝ οποιαδήποτε προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων στο μέλλον, με τη χρήση σε βάρος τους αλλά και σε βάρος του αποβιώσαντος Φραγκίσκου Μαντζόν, συζύγου και πατέρα τους, αντίστοιχα, των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας απόφασης εξυβριστικών χαρακτηρισμών και δυσφημιστικών ισχυρισμών.

Γ) ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΟΥΝ σε καθέναν από τους εναγόντες α) ο μεν πρώτος εναγόμενος, το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, β) η δε δεύτερη εναγομένη, το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΑΠΕΙΛΕΙ χρηματική ποινή ποσού χιλίων (1.000) ευρώ σε βάρος καθενός από τους εναγόμενους και υπέρ των εναγόντων καθώς και προσωπική κράτηση ενός μήνα σε βάρος καθενός από τους εναγόμενους για κάθε παραβίαση της ανωτέρω υπό στοιχείο (Β) διάταξης της παρούσας απόφασης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εναγομένους στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, το οποίο ορίζει στο ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1.500,00) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την υπ' αριθμ. έκθ. κατ. 300/2019 ανταγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον αντενάγοντα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των αντεναγομένων τα οποία ορίζει στο ποσό των τριάντα μίας χιλιάδων τριακοσίων δέκα πέντε (31.315,00) ευρώ.

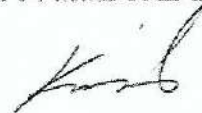
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στη Ρόδο, στις 10 Μαρτίου 2021 και δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο στις 16 Μαρτίου 2021, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής με την επιφύλαξη παντός δικαιώματός μου, καλείται να επιδώσει την παρούσα στον **Θωμά Δημήτριο Σπανό του Χρήστου** , κατοίκου Ρόδου, 5^ο χλμ Λεωφόρου Ρόδου – Λίνδου, με ΑΦΜ 027637336, ΔΟΥ Ρόδου για να λάβει γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες.-

Ρόδος, 6 Απριλίου 2021

Ο ΕΚ ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ

Ανδρέας Φρ. Μαντζόν

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke, identifying the signatory as Andreas Fr. Mantzou.